

בולעטין # 40 - טבת תשכ"ו לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

בשנה ראשונה הלכו ארבע עשרה מסעות מרעמסס עד רתמה שמשם נשתלחו המרגלים, שנאמר (במדבר יב) ואחר נסעו העם חצרות וכתוב ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה, והוא מדבר פארן שמשם נשתלחו המרגלים, ומשם נאמר למשה שלח לך, ונקרא רתמה על שם לשון הרע של מרגלים

רבינו בחיי על במדבר פרק לג פסוק ב

(ב) למסעיהם על פי ה' - יבאר כי היו המסעות על פי ה'. גם יכלול עוד כי משה כתב כל המסעות כלן על פי ה', והיה חפץ השי"ת בספור זה לתועלת שהזכרתי, ועוד תועלת אחרת להזכיר חסדי השם, שאע"פ שגזר עליהם לטלטלים ולהניעם במדבר אל תחשוב שהיו נעים ומטולטולים ממסע למסע כל ארבעים שנה ולא היתה להם מנוחה, שהרי לא היה להם במדבר בכל ארבעים שנה אלא שנים וארבעים מסעות שכלן היו בין שנה ראשונה ושנה אחרונה היא שנת ארבעים, שהרי בשנה ראשונה הלכו ארבע עשרה מסעות מרעמסס עד רתמה שמשם נשתלחו המרגלים, שנאמר (במדבר יב) ואחר

נסעו העם חצרות וכתוב ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה, והוא מדבר פארן שמשם נשתלחו המרגלים, ומשם נאמר למשה שלח לך, ונקרא רתמה על שם לשון הרע של מרגלים, שנאמר (תהלים קכ) מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים. ושמונה מסעות שהלכו לאחר מיתת אהרן מהר ההר עד ערבות מואב בשנת ארבעים הרי שנים ועשרים מסעות, נמצא שכל שמונה ושלישים שנה לא נסעו אלא עשרים מסעות, ושמנה ושלישים שנה אלו חצים היה להם מנוחה בקדש, הוא שכתוב (דברים א) ותשבו בקדש ימים רבים, ואמרו בסדר עולם תשע עשרה שנה עמדו בקדש, וזהו (שם) ימים רבים כימים אשר ישבתם, בין שאר המסעות שהיו תשע עשרה שנה אחרים, נמצאת למד שכל טלטולם שבמדבר לא היה אלא י"ט שנה ועשו בהם תשע עשרה מסעות:

והנה הלוכן היה בלתי מסודר כשהיו עומדים במקום אחד תשע עשרה שנה ובמקום אחר יום או לילה בלבד, אבל הכל היה בשעור אלהי ולפי העלות הענן, וכדי להודיע שלא היו הולכים במדבר כתועים ונבוכים אבל היו מתענגים בו והיה להם די ספוקם יותר מן השוכנים בישוב לכך משלו רבותינו זכרונם לברכה בספור התורה המסעות האלה, משל למה הדבר דומה למלך שהיה בנו חולה והיה מוליכו למקום רחוק לרפאותו שם, כיון שהיו חוזרים התחיל אביו מונה המסעות כלן ואומר לו כאן ישבנו כאן הוקרנו כאן חששת בראשך:

ועוד יש בזה תועלת אחרת להודיענו כי הכל לפי הכונה, ומטעם זה נמנו המסעות בשמותם להורות שהכל תלוי כפי מחשבתם של ישראל בהקדוש ברוך הוא, כשהיו זכאים ועושים רצון השם והיו נוסעים במחשבתם באותן המסעות ממחשבה רעה לטובה היתה מדת רחמים שעליהם מרחמת ומגינה עליהם, ולכך ויחנו בהר שפר ויחנו במתקה, וכשהיו חוטאים ונוסעים ממחשבה טובה לרעה היתה מדת הדין שעמהם מתוחה כנגדם להענישם, ולכך ויחנו בחרדה ויחנו בדפקה ויחנו במרה, ועל זה אמרו בירושלמי כשהיו מתלוננים ישראל במסעות היו השומרים סובבים במחנה מפחד בלילות, בארו לנו בזה כי כשהיו מתלוננים במסעות ומסיעים מחשבתם ומשנים אותה היו המדות ההולכות עמהם יומם ולילה פועלות בהם הן לטוב הן לרע הכל כפי מחשבתם, וזהו שאמר (שיר ג) מפחד בלילות, כלומר שהיו ישראל מתפחדים ממדת הדין:

ועוד יכלול ספור המסעות תועלת אחרת כי ירמוז לעתיד, שהרי דברי הנביאים כולם מוכיחים שהגאולה האחרונה כדמיון הראשונה, וכשם שיצאו ישראל בגאולה ראשונה ממצרים אל המדבר כן בגאולה האחרונה עתידים שיצאו הרבה מישראל אל המדבר ויעברו במקומות האלה והקדוש ברוך הוא יכלכלם וינהלם שם כמו שעשה לישראל במדבר, והוא שאמר הנביא (יחזקאל כ) והוצאתים אל מדבר העמים, והכתוב הזה מדבר לעתיד בגאולה אחרונה. והכתוב ירמוז זה ממה שהזכיר כאן שתי פעמים לשון מוצאיהם ויכתוב משה את מוצאיהם וחזר ואמר ואלה מסעיהם למוצאיהם, כי האחד הוא יציאת ישראל ממצרים והשני יציאתנו מן הגלות החל הזה, ולפי שכבר התחיל להזכיר אלה מסעי על המסעות לשעבר על כן אמר ואלה מסעיהם לעתיד ביציאה שניה, כענין שכתוב (ישעיה יא) יוסיף ה' שנית ידו וגו', והקדוש ברוך הוא ברחמיו ימהר יחישה מעשהו, מעשה הגאולה בקרוב, ונגילה ונשמחה בו:

ובמדרש מפני מה זכו ליכתב בתורה כל המסעות הללו על שקבלו את ישראל, ועתיד הקדוש ברוך הוא ליתן להם שכר שנאמר (שם לה) ישושם מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת, פרוח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד ה' הדר אלהינו. ומה מדבר על ידי שקבל את ישראל כך, המקבל תלמידי חכמים לתוך ביתו על אחת כמה וכמה. אתה מוצא שעתיד המדבר להיות ישוב והישוב להיות מדבר, שנאמר (מלאכי א) ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה, המדבר ישוב שנאמר (ישעיה מא) אשים מדבר לאגם מים אתה מוצא עכשיו שאין אילנות במדבר, ולעתיד יהיו שם אילנות שנאמר (שם) אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן וגו'. עכשו אין דרך במדבר, שכולו חול, והשיירא אינה מהלכת שם אלא בלילה לאור המזל, ועתיד להיות שם דרך שנאמר (שם מג) אשים במדבר דרך וגו', וכתוב (שם לה) והיה שם מסלול ודרך, עד כאן במדרש תנחומא:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)